

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6863-6879/2553

นายประพล พุกษาจันทนา กับพวก โจทก์ ธนาคาร อาร์ เอช บี จำกัด จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 55, พ.ร.บ.กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. 2530

พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. 2522 มาตรา 31, พ.ร.บ.กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. 2530 พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. 2522 มาตรา 52, พ.ร.บ.แรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 มาตรา 5

ย่อ / หลักกฎหมาย

ตามคำขอท้ายฟ้องของโจทก์ทั้งสิบเจ็ดในข้อ 1 ขอให้จำเลยชำระเงินเป็นจำนวนเท่ากับผลต่างของ ดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 13 ที่จำเลยจะต้องจ่ายกับผลประโยชน์ที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม ท. จำกัด หาได้ ซึ่งคิดคำนวณเป็นรายเดือนจากยอดเงินยกมาของโจทก์แต่ละคน ณ วันที่ 1 มกราคม 2549 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2549 และให้จำเลยชำระเงินซึ่งคำนวณผลประโยชน์ตอบแทนงวดต่อไปในอัตราร้อยละ 13 นับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2549 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2549 จึงเป็นกรณีที่โจทก์ทั้งสิบเจ็ดขอให้จำเลยชำระดอกเบี้ยเงินลงทุนสำรองเลี้ยงชีพ ส่วนที่จำเลย ไม่ได้ชำระ ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2549 และวันที่ 31 ธันวาคม 2549 และเนื่องจากตามคำขอท้าย ฟ้องข้อ 2 ขอให้จำเลยปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัติ อันเป็นข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างเกี่ยวกับการ จ่ายดอกเบี้ยเงินลงทุนสำรองเลี้ยงชีพในอัตราร้อยละ 13 ต่อปี จึงฟังได้ว่าโจทก์ทั้งสิบเจ็ดขอให้ จำเลยจ่ายดอกเบี้ยเงินลงทุนสำรองเลี้ยงชีพดังกล่าวตลอดไป ดังนั้น การที่ศาลแรงงานกลางพิพากษา ให้จำเลยจ่ายเงินส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 13 ต่อปี กับผลประโยชน์ที่บริษัทหลักทรัพย์ จัดการกองทุนรวม ท. จำกัด หาได้ตลอดไปจนกว่าโจทก์ทั้งสิบเจ็ดจะพ้นจากการเป็นลูกจ้างของ จำเลยนั้น จึงไม่เป็นการพิพากษาเกินคำขอ จำเลยจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานจำเลยขึ้น เมื่อประมาณปี 2511 เงินกองทุนฝากไว้กับธนาคารจำเลย โดยจำเลยจ่ายผลประโยชน์ตอบแทน เป็นดอกเบี้ยเข้ากองทุนในอัตราร้อยละ 13 ต่อปี ต่อมาเมื่อมีการจดทะเบียนกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ อ. จำกัด เป็นนิติบุคคลและมอบเงินกองทุนให้บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม ท. จำกัด เป็น ผู้จัดการในปี 2535 หากบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม ท. จำกัด นำเงินกองทุนไปลงทุนหา ผลประโยชน์ได้ไม่ครบในอัตราร้อยละ 13 ต่อปี จำเลยยอมรับภาระจ่ายส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ย ร้อยละ 13 ต่อปี กับผลประโยชน์ที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม ท. จำกัด หาได้เข้า กองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานจำเลยการที่จำเลยจ่ายเงินดอกเบี้ยเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พนักงานธนาคาร อ. จำกัด นั้นสืบเนื่องมาจากจำเลยเคยจ่ายเงินเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พนักงานธนาคารจำเลยก่อนที่กองทุนสำรองเลี้ยงชีพดังกล่าวจะจดทะเบียน การที่ต่อมา กองทุนสำรองเลี้ยงชีพดังกล่าวจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ก็ทำให้เสียสิทธิผู้ที่ เป็นสมาชิกของ กองทุนอยู่ก่อนที่จะจดทะเบียนไม่ โจทก์ทั้งสิบเจ็ดซึ่งเป็นสมาชิกของกองทุนดังกล่าวอยู่ก่อนที่จะ จดทะเบียนจึงมีอำนาจฟ้องจำเลยได้ จำเลยจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานจำเลยขึ้นเมื่อ ประมาณปี 2511 จำเลยจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนเป็นดอกเบี้ยเข้ากองทุนในอัตราร้อยละ 13 ต่อปี ถึงแม้จะไม่ปรากฏว่าจำเลยตกลงจ่ายดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 13 ต่อปี สมทบเข้า กองทุนสำรองเลี้ยงชีพเป็นลายลักษณ์อักษรก็ตาม แต่ตามเอกสารมีข้อความระบุว่าจำเลยเป็นผู้ จ่ายดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 13 ต่อปี โดยจ่ายให้ ณ วันที่ 30 มิถุนายน และ 31 ธันวาคม ของทุกปี

ซึ่งข้อความดังกล่าวสืบเนื่องจากผู้แทนของจำเลยแถลงประกอบเหตุผลที่ไม่สามารถจ่ายโบนัสให้แก่พนักงานเป็นจำนวน 4 เท่าของค่าจ้างตามข้อเรียกร้องของสหภาพของจำเลยได้ ดังนั้น การจ่ายดอกเบี้ยยสมทบเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพของจำเลยดังกล่าวจึงเป็นข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง

คำพิพากษา

คดีทั้งสิบเจ็ดสำนวนนี้ศาลแรงงานกลางสั่งให้รวมพิจารณาเป็นคดีเดียวกันโดยให้เรียกโจทก์ทั้งสิบเจ็ดสำนวนว่า โจทก์ที่ 1 ถึงที่ 17 และเรียกจำเลยทั้งสิบเจ็ดสำนวนว่า จำเลย โจทก์ทั้งสิบเจ็ดสำนวนฟ้องจำเลยเป็นใจความทำนองเดียวกันว่า โจทก์ทั้งสิบเจ็ดเป็นลูกจ้างจำเลย ในระหว่างทำงานจำเลยจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานธนาคารจำเลยขึ้น โดยให้ลูกจ้างจ่ายเงินสะสมอัตราร้อยละ 5 หรือ 10 ของค่าจ้างตามความสมัครใจ ส่วนจำเลยออกเงินสมทบอัตราร้อยละ 10 ของเงินเดือนและโบนัสของลูกจ้าง และจ่ายดอกเบี้ยยอัตราร้อยละ 13 ต่อปี ของต้นเงินสะสมเงินสมทบ และยอดเงินกองทุนของลูกจ้างแต่ละคนที่ยกมาจากงวดก่อนโดยลงรับดอกเบี้ยยในบัญชีเงินสำรองเลี้ยงชีพของลูกจ้างในงวดวันที่ 30 มิถุนายน และ 31 ธันวาคมของทุกปี ต่อมาในปี 2535 จำเลยให้บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทิสโก้ จำกัด เป็นผู้จัดการกองทุน นำเงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพไปลงทุนหาผลประโยชน์ หากปีใดบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทิสโก้ จำกัด หาผลประโยชน์ได้ไม่ถึงร้อยละ 13 ต่อปี จำเลยยอมจ่ายส่วนต่างระหว่างดอกเบี้ยยอัตราร้อยละ 13 ต่อปี กับผลประโยชน์ที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทิสโก้ จำกัด หาได้สมทบเข้ากองทุน เพื่อให้สมาชิกกองทุนได้รับผลประโยชน์ตอบแทนครบอัตราร้อยละ 13 ต่อปี จำเลยจ่ายส่วนต่างของเงินดังกล่าวถึงงวดวันที่ 31 ธันวาคม 2548 แล้วไม่ยอมจ่ายส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยยร้อยละ 13 ต่อปี กับผลประโยชน์ที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทิสโก้ จำกัด หาได้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2549 เป็นต้นไปโดยในงวดระหว่างวันที่ 1 มกราคม ถึง 30 มิถุนายน 2549 บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทิสโก้ จำกัด นำเงินกองทุนไปลงทุนหาผลประโยชน์ได้ผลตอบแทนอัตราร้อยละ 1.75 ต่อปี และจ่ายผลตอบแทนกองทุนสำรองเลี้ยงชีพลงบัญชีให้โจทก์ทั้งสิบเจ็ดเฉพาะในส่วนที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทิสโก้ จำกัด หาได้ เมื่อคำนวณส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยยร้อยละ 13 ต่อปี กับผลประโยชน์ที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทิสโก้ จำกัด หาได้ในงวดระหว่างวันที่ 1 มกราคม ถึง 30 มิถุนายน 2549 ที่จะต้องลงบัญชีในสัดส่วนของโจทก์ที่ 1 ถึงที่ 17 แล้ว การที่จำเลยไม่จ่ายเงินส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยยร้อยละ 13 ต่อปี กับผลประโยชน์ที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทิสโก้ จำกัด หาได้ให้โจทก์ทั้งสิบเจ็ด เป็นการฝ่าฝืนข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ทำให้โจทก์ทั้งสิบเจ็ดไม่ได้รับส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยยร้อยละ 13 ต่อปีกับผลประโยชน์ที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทิสโก้ จำกัด หาได้ในงวดระหว่างวันที่ 1 มกราคม ถึง 30 มิถุนายน 2549 และในงวดถัดไป ขอให้บังคับจำเลยจ่ายเงินเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานธนาคารจำเลยของโจทก์ที่ 1 ถึงที่ 17 ตามลำดับ กับให้คำนวณผลประโยชน์ตอบแทนในงวดต่อไปอัตราร้อยละ 13 ต่อปี และให้จำเลยปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างเกี่ยวกับการจ่ายดอกเบี้ยยเงินทุนสำรองเลี้ยงชีพอัตราร้อยละ 13 ต่อปี แก่โจทก์ทั้งสิบเจ็ด จำเลยทุกสำนวนให้การว่า โจทก์ไม่ถูกต้องอ้างสิทธิจึงมิใช่ผู้เสียหายและไม่มีอำนาจฟ้องบังคับให้จำเลยจ่ายเงินแก่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทิสโก้ จำกัด ซึ่งเป็นบุคคลที่สาม จำเลยไม่เคยมีข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างหรือระเบียบปฏิบัติดังเช่นที่ระบุในฟ้อง เดิมจำเลยจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานขึ้นโดยหักเงินค่าจ้างของลูกจ้างสะสม และจำเลยออก

เงินสมทบเข้ากองทุนอีกส่วนหนึ่ง เนื่องจากเงินกองทุนฝากไว้กับธนาคารจำเลย จำเลยในฐานะธนาคารพาณิชย์ผู้รับฝากเงินจึงได้จ่ายดอกเบี้ยเงินฝากอัตราร้อยละ 13 ต่อปี ซึ่งเป็นอัตราดอกเบี้ยขณะนั้นเข้ากองทุนต่อมาเมื่อพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ.2530 มีผลใช้บังคับ จึงมีการจดทะเบียนจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานธนาคาร อาร์ เอช บี จำกัด และกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานธนาคารจำเลย และตั้งให้บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทิสโก้ จำกัด จัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพดังกล่าว ปี 2549 พนักงานของจำเลยสมัครเข้าเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานธนาคารจำเลยทั้งหมด จำเลยจึงไม่ต้องจ่ายดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 13 ต่อปี เข้ากองทุนอีกต่อไป การให้ผลประโยชน์ตอบแทนแก่สมาชิกย่อมเป็นไปตามข้อบังคับของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานธนาคารจำเลยไม่เกี่ยวกับจำเลย ขอให้ยกฟ้อง ศาลแรงงานกลางพิพากษาให้จำเลยปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างด้วยการจ่ายเงินส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 13 ต่อปี กับผลประโยชน์ที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทิสโก้ จำกัด ได้รับจากการนำเงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พนักงานธนาคารจำเลยไปลงทุนในทุกรอบระยะเวลาหกเดือนโดยให้คำนวณจ่ายในทุกสิ้นงวดวันที่ 30 มิถุนายน และ 31 ธันวาคมของทุกปี ทั้งนี้ตั้งแต่ 1 มกราคม 2549 เป็นต้นไปจนกว่าโจทก์ทั้งสองจะพ้นจากการเป็นลูกจ้างจำเลย คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก จำเลยอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัยว่า "ศาลแรงงานกลางฟังข้อเท็จจริงว่า เดิมจำเลยชื่อธนาคารสหมาลายัน ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็นธนาคาร อาร์ เอช บี จำกัด เมื่อประมาณปี 2511 จำเลยจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานจำเลยขึ้น กำหนดให้ลูกจ้างจ่ายเงินสะสมอัตราร้อยละ 5 หรือ 10 ของค่าจ้างตามความสมัครใจ ส่วนจำเลยออกเงินสมทบอัตราร้อยละ 10 ของเงินเดือนและโบนัสของลูกจ้าง ต่อมาในปี 2535 จำเลยจดทะเบียนกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ.2530 และให้บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทิสโก้ จำกัด เป็นผู้บริหารกองทุน บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทิสโก้ จำกัด จะรายงานแจ้งยอดเงินสำรองเลี้ยงชีพและผลตอบแทนของกองทุนให้สมาชิกทราบปีละ 2 งวด คือ งวดแรกระหว่างวันที่ 1 มกราคม ถึง 30 มิถุนายน และงวดที่สองระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม ถึง 31 ธันวาคม ของทุกปี ก่อนที่กองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานจำเลยจะจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล เงินกองทุนฝากไว้กับธนาคารจำเลย และจำเลยจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนเป็นดอกเบี้ยเข้ากองทุนอัตราคงที่ร้อยละ 13 ต่อปี ตั้งแต่ปี 2528 ต่อมาเมื่อมีการจดทะเบียนกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานจำเลยเป็นนิติบุคคล และมอบเงินกองทุนให้บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทิสโก้ จำกัด เป็นผู้จัดการในปี 2535 หากบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทิสโก้ จำกัด นำเงินกองทุนไปลงทุนหาประโยชน์ได้ไม่ครบอัตราร้อยละ 13 ต่อปี จำเลยย่อมรับภาระจ่ายส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 13 ต่อปี กับผลประโยชน์ที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทิสโก้ จำกัด หาได้เข้ากองทุนเป็นประจำทุกปีนับตั้งแต่ปี 2535 ถึง 2548 จำเลยไม่จ่ายเงินส่วนต่างดังกล่าวเข้ากองทุนตั้งแต่เดือนมกราคม 2549 เป็นต้นมา มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยในประเด็นแรกว่า ศาลแรงงานกลางพิพากษาให้จำเลยจ่ายเงินส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 13 ต่อปี กับผลประโยชน์ที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทิสโก้ จำกัด หาได้เข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานจำเลยกระจายสิทธิประโยชน์เข้าบัญชีโจทก์ทั้งสองตั้งแต่แต่วันที่ 1 มกราคม 2549 เป็นต้นไป จนกว่าโจทก์ทั้งสองจะพ้นจากการเป็นลูกจ้างของจำเลยนั้นเป็นการพิพากษาเกินคำขอหรือไม่ เห็นว่า ตามคำขอท้ายฟ้องของโจทก์ทั้งสองในข้อ 1 ขอให้จำเลยชำระเงินเป็นจำนวนเท่ากับผลต่างของดอกเบี้ยอัตราร้อยละ

13 ที่จำเลยจะต้องจ่ายกับผลประโยชน์ที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทิสโก้ จำกัด หาได้ ซึ่งคิดคำนวณเป็นรายเดือนจากยอดเงินยกมาของโจทก์แต่ละคน ณ วันที่ 1 มกราคม 2549 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2549 และให้จำเลยชำระเงินซึ่งคำนวณผลประโยชน์ตอบแทนงวดต่อไปในอัตราร้อยละ 13 นับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2549 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2549 จึงเป็นกรณีที่โจทก์ทั้งสิบเจ็ดขอให้จำเลยชำระดอกเบี้ยเงินลงทุนสำรองเลี้ยงชีพส่วนที่จำเลยไม่ได้ชำระ ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2549 และวันที่ 31 ธันวาคม 2549 และเนื่องจากตามคำขอท้ายฟ้องข้อ 2 ขอให้จำเลยปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัติอันเป็นข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างเกี่ยวกับการจ่ายดอกเบี้ยเงินลงทุนสำรองเลี้ยงชีพในอัตราร้อยละ 13 ต่อปี จึงฟังได้ว่าโจทก์ทั้งสิบเจ็ดขอให้จำเลยจ่ายดอกเบี้ยเงินลงทุนสำรองเลี้ยงชีพดังกล่าวตลอดไป ดังนั้น การที่ศาลแรงงานกลางพิพากษาให้จำเลยจ่ายเงินส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 13 ต่อปี กับผลประโยชน์ที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทิสโก้ จำกัด หาได้ตลอดไปจนกว่าโจทก์ทั้งสิบเจ็ดจะพ้นจากการเป็นลูกจ้างของจำเลยนั้น จึงไม่เป็นการพิพากษาเกินคำขอ อุทธรณ์ข้อนี้ของจำเลยฟังไม่ขึ้น มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยในประเด็นต่อไปว่า โจทก์ทั้งสิบเจ็ดมีอำนาจฟ้องให้จำเลยจ่ายเงินให้แก่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทิสโก้ จำกัด ซึ่งไม่ใช่คู่ความและไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในคดีหรือไม่ โดยจำเลยอุทธรณ์ว่าโจทก์ทั้งสิบเจ็ดฟ้องขอให้จำเลยจ่ายเงินส่วนต่างระหว่างดอกเบี้ยเงินลงทุนสำรองเลี้ยงชีพอัตราร้อยละ 13 ต่อปี กับผลประโยชน์ที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทิสโก้ จำกัด หาได้ให้แก่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทิสโก้ จำกัด ซึ่งเป็นบุคคลที่สามที่ไม่ใช่คู่ความและไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในคดี ซึ่งเงินดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผลประโยชน์ของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานธนาคาร อาร์ เอช บี จำกัด ซึ่งจดทะเบียนแล้ว ดังนั้น หากโจทก์ทั้งสิบเจ็ดได้รับสิทธิประโยชน์จากกองทุนน้อยลงโจทก์ทั้งสิบเจ็ดชอบที่จะฟ้องให้กองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานธนาคาร อาร์ เอช บี จำกัด จ่ายสิทธิประโยชน์ให้ และการที่โจทก์ทั้งสิบเจ็ดฟ้องให้จำเลยจ่ายเงินให้แก่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทิสโก้ จำกัด ก็แปลความไม่ได้ว่าเป็นการฟ้องให้จำเลยปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง เห็นว่า ศาลแรงงานกลางฟังข้อเท็จจริงว่า จำเลยจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานจำเลยขึ้นเมื่อประมาณปี 2511 เงินกองทุนฝากไว้กับธนาคารจำเลย โดยจำเลยจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนเป็นดอกเบี้ยเข้ากองทุนในอัตราร้อยละ 13 ต่อปี ต่อมาเมื่อมีการจดทะเบียนกองทุนสำรองเลี้ยงชีพอาร์ เอช บี จำกัด เป็นนิติบุคคล และมอบเงินกองทุนให้บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทิสโก้ จำกัด เป็นผู้จัดการในปี 2535 หากบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทิสโก้ จำกัด นำเงินกองทุนไปลงทุนหาผลประโยชน์ได้ไม่ครบในอัตราร้อยละ 13 ต่อปี จำเลยยอมรับภาระจ่ายส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 13 ต่อปี กับผลประโยชน์ที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทิสโก้ จำกัด หาได้เข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานจำเลย การที่จำเลยจ่ายเงินดอกเบี้ยเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานธนาคาร อาร์ เอช บี จำกัด นั้น สืบเนื่องมาจากจำเลยเคยจ่ายเงินเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานธนาคารจำเลยก่อนที่กองทุนสำรองเลี้ยงชีพดังกล่าวจะจดทะเบียน การที่ต่อมากองทุนสำรองเลี้ยงชีพดังกล่าวจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลก็หาทำให้เสียสิทธิผู้ที่เป็นสมาชิกของกองทุนอยู่ก่อนที่จะจดทะเบียนไม่ โจทก์ทั้งสิบเจ็ดซึ่งเป็นสมาชิกของกองทุนดังกล่าวอยู่ก่อนที่จะจดทะเบียนจึงมีอำนาจฟ้องจำเลยได้ อุทธรณ์ข้อนี้ของจำเลยฟังไม่ขึ้นเช่นกัน มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยในประเด็นสุดท้ายว่า การที่จำเลยจ่ายดอกเบี้ยสมทบเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพเป็นข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างหรือไม่ เห็นว่า ศาลแรงงานกลางฟัง

ข้อเท็จจริงว่าจำเลยจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานจำเลยขึ้น เมื่อประมาณปี 2511 จำเลย
จ่ายผลประโยชน์ตอบแทนเป็นดอกเบี้ยเข้ากองทุนในอัตราร้อยละ 13 ต่อปี ถึงแม้จะไม่ปรากฏว่า
จำเลยตกลงจ่ายดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 13 ต่อปี สมทบเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพเป็น
ลายลักษณ์อักษรก็ตาม แต่ตามเอกสารหมาย จ.3 หน้า 8 ข้อ 6 มีข้อความระบุว่าจำเลยเป็นผู้จ่าย
ดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 13 ต่อปี โดยจ่ายให้ ณ วันที่ 30 มิถุนายน และ 31 ธันวาคม ของทุกปี ซึ่ง
ข้อความดังกล่าวสืบเนื่องจากผู้แทนของจำเลยแถลงประกอบเหตุผลที่ไม่สามารถจ่ายโบนัสให้แก่
พนักงานเป็นจำนวน 4 เท่าของค่าจ้างตามข้อเรียกร้องของสหภาพของจำเลยได้ ดังนั้น การจ่าย
ดอกเบี้ยสมทบเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพของจำเลยดังกล่าวจึงเป็นข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง
อรรถณของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน" พิพากษายืน

องค์คณะ

สุนทร ทรงฤกษ์ · ดิเรก อิงคนินันท์ · อนันต์ ชุมวิสูตร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/6863-6879/2553>